

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 31 juli 2002 av Osman Ocalan i egenskap av representant för Kurdistanens Arbetarparti (PKK) och Serif Vanly i egenskap av representant för Kurdistan Nationella Parlament (KNK)

(Mål T-229/02)

(2002/C 233/56)

(Rättegångsspråk: engelska)

Osman Ocalan, i egenskap av representant för Kurdistanens Arbetarparti (PKK), och Serif Vanly, i egenskap av representant för Kurdistan Nationella Parlament (KNK), har den 31 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Mark Muller, Edward Grieves och Gareth Pierce, Birnberg, Peirce and partners, 14 Inverness Street, London NW1 7HJ, Storbritannien.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut 2002/334/EG av den 2 maj 2002, och det därpå följande beslutet av den 17 juni 2002, vad avser fördomandet av PKK,
- alternativt fastställa att förordning 2580/2001 är rättsstridig vad avser dess tillämpning i förhållande till sökandena,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna,
- förplikta rådet att betala skadestånd.

Grunder och huvudargument

Denna ansökan avser partiell ogiltigförklaring av beslut 2002/334/EG och beslut 2002/460/EG, varigenom PKK uppfördes på EU:s terroristförteckning. Dessa båda beslut meddelades i enlighet med den ifrågasatta förordningen nr 2580/2001.

Sökanden har anfört följande grunder till stöd för sina yrkanden.

- Underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna på rätt omständigheter och/eller beakta bestämmelserna om väpnad konflikt i relevanta fall. Rådet har uppfört en icke existerande (nyligen avvecklad) organisation på förteckningen. Denna organisation kan inte vara inblandad i terrorism, varken i dagsläget eller i framtiden. Om PKK fortfarande anses existera som organisation – vilket bestrids – har rådet fullständigt underlåtit att beakta kravet att en organisation måste vara inblandad i terrorism i

dagsläget för att kunna omfattas av förordningen. PKK har sedan juli 1999 släppt kravet på kurdisk självständighet och har enbart arbetat för ett erkännande genom fredliga och politiska medel.

- Åsidosättande av den internationellt erkända rätten till självbestämmande, samt av kulturella, medborgerliga och politiska rättigheter
- Åsidosättande av grundläggande yttrande- och föreningsfriheter
- Åsidosättande av andra gemenskapsrättsliga principer såsom principerna om proportionalitet, rättssäkerhet, likabehandling och rätten till en rättvis prövning
- Maktmissbruk. Rådet har upptagit PKK på den berörda förteckningen på grund av politiska påtryckningar från Turkiet och inte som en följd av någon verklig tillämpning av det ovannämnda kriteriet på omständigheterna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 augusti 2002 av Piero Gonnelli och Associazione Italiana Frantoiani Oleari (AIFO)

(Mål T-231/02)

(2002/C 233/57)

(Rättegångsspråk: italienska)

Piero Gonnelli och Associazione Italiana Frantoiani Oleari (AIFO) har den 2 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapen. Sökanden företräds av Ugu Scuro, avvocato.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1019/2002 av den 13 juni 2002 om saluföringsnormer för olivolja i sin helhet och, i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2, 3, 4, 5 och 6 i samma förordning.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är ordförande i AIFO (Associazione Italiana Frantoiani Oleari), vänder sig mot kommissionens förordning (EG) nr 1019/2002 av den 13 juni 2002 om saluföringsnormer för olivolja (¹).

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att artiklarna 33, 34.2 andra stycket, 153, 157 och 253 i EG-fördraget har åsidosatts. I detta hänseende anför sökanden att den omtvistade förordningen innebär att de stora företagen i branschens dominerande ställning vidmakthålls, att små och medelstora företags utveckling försvåras samt att genomsnittskonsumenten inte erhåller någon garanti avseende produkternas härlkomst och äkthet. Särskilt bör märkas att de föreskrifter som finns i förordningen avseende vilken information om typen av olivolja som skall finnas på etiketten som är otillräckliga för att garantera produktens inneboende kvalitet. Konkret är det endast frivilligt att ange ursprunget för jungfruoljor, fastän det geografiska ursprunget för råvaran alltid är av stor betydelse för konsumenten. Enligt förordningen skall produkten erbjudas slutkonsumenten i förpackningar med en maximal storlek om fem liter, vilket missgynnar småföretag, vilka – såsom exempelvis de nu aktuella tillverkarna – i allmänhet säljer produkten i lösvikt på tillverkningsplatsen.

Den kritiserade förordningen erbjuder dessutom inte tillräckliga garantier vad gäller produkternas härlkomst och äkthet, och försvårar saluföringen av de oljor som är av högre kvalitet och avseende vilka större möjlighet till direkt kontroll från konsumenternas sida föreligger, vilka produkter saluförs direkt av tillverkarna.

Genom den ovannämnda förordningen missgynnas, vilket strider mot syftena med den gemensamma jordbrukspolitiken, även distributionen av kvalitetsolivolja som saluförs direkt av tillverkarna. Detta innebär att produktiviteten, de tekniska framstegen och den rationella utvecklingen i jordbruket motverkas.

(¹) EGT L 155, 14.6.2002, s. 27.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 2 augusti 2002 av Kharis Alexandratos och Maria Panagiotou

(Mål T-233/02)

(2002/C 233/58)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Kharis Alexandratos och Maria Panagiotou, Bryssel, har den 2 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas

förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökandena företräds av K. Tagaras, i egenskap av ombud med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- uppta talan till sakprövning,
- ogiltigförklara de omtvistade åtgärderna och förplikta svaranden att ge sökandena tillträde till den muntliga delen av uttagningsprovet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan riktas mot beslutet av uttagningskommitten för rådets uttagningsprov A/393 att underkänna sökandena i ett av de skriftliga proven och inte ge dem tillträde till de muntliga proven.

Sökandena hävdar att artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna samt principen om likabehandling har åsidosatts. De hävdar att åsidosättandet förvärras av att svaranden avvisat deras begäran om information beträffande de riktlinjer och kriterier som gäller för bedömningen av deras skriftliga prov och jämförelse med de sökande som klarat provet.

Sökandena hävdar vidare att denna vägran medför att åtgärderna skall ogiltigförklaras även på grund av att skyldigheten att motivera åtgärder som går dem emot har åsidosatts liksom principen om insyn och artikel 255 EG om tillgång till handlingar.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 5 augusti 2002 av Strongline A/S

(Mål T-235/02)

(2002/C 233/59)

(Rättegångsspråk: engelska)

Strongline A/S har den 5 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Jacob S. Ørndrup, Gorrissen, Federspiel, Kierkegaard, Köpenhamn (Danmark).